

אָרוֹן ה'

1. ספר שמואל א פרק ד

(ו) וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מַה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיִּדְעוּ כִּי אָרוֹן יְדוֹד בָּא אֶל הַמַּחֲנֶה :
(ז) וַיֵּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הִיְתָה כֹּזֶאת אֶתְמוֹל שְׁלֹשׁ :

2. ספר דברים פרק יג

(ב) כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נְבִיא אוֹ חֵלֶם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת :
(ג) וּבָא הָאוֹת וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר דָּבַר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם וְנִעְבַּדְתֶּם :
(ד) לֹא תִשְׁמַע אֶל דְּבַר הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְסָה יְדוֹד אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הַיִּשְׁכֶּם אֶהְבִּים אֶת יְדוֹד אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם :

3. משך חכמה שמות לב יט

...אל תדמו כי המקדש והמשכן המה ענינים קדושים בעצמם, חלילה, השי"ת שורה בתוך בניו, ואם המה כאדם עברו ברית (ע) הושע ו, ז) הוסר מהם כל הקדושה והמה ככלי חול, באו פריצים ויחללוהו (ע) יחזקאל ז, ב), וטיטוס נכנס לקדש הקדשים וזונה עמו (גטין נו:) ולא ניזוק כי הוסר קדושתו. ויותר מזה הלוחות מכתב אלקים המה אינם קדושים בעצם רק בשבילכם, וכאשר זנתה כלה בתוך חופתה (ע) שבת פח:) המה נחשבים לנבלי חרש ואין בהם קדושה מצד עצמם, רק בשבילכם שאתם שומרים אותם. **סוף דבר אין שום ענין קדוש בעולם ויוחס לו העבודה והכניעה רק השי"ת שמו הוא קדוש** במציאותו המחוייבת ולו נאווה תהלה ועבודה, וכל הקדושות המה מצד צווי שצוה הבורא לבנות משכן לעשות בו זבחים וקרבתות לשם הי"ת בלבד, והכרובים חלילה אין להם עבודה ושום מחשבה וענין.

3א. נפש החיים - שער א - פרק ד

אל תחשבו שתכלית כוונתי הוא עשיית המקדש החיצוני, אלא תדעו שכל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמוז לכם שממנו תראו וכן תעשו אתם את עצמיכם שתהיו אתם במעשיכם הרצויים כתבנית המשכן וכליו, כולם קדושים ראויים ומוכנים להשרות שכניתי בתוכם ממש, זהו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם דייקא שכל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וגו', תכלית כוונתי שכן תעשו את עצמיכם, וכן אמר הוא יתברך שמו לשלמה אחר גמר בנין המקדש (מלכים א' ו') הבית הזה אשר אתה בונה הוא רק אם תלך בחקתי גוי ושכנתי בתוך עמי ישראל דייקא, לזאת כשקלקלו פנימיות המקדש שבתוכם, אז לא הועיל המקדש החיצוני ונהרסו יסודותיו רחמנא ליצלן...

4. שיחות הרב צבי יהודה על התורה / צו / - תשל"ו

בבית זה יש מדרגות. קודש הקדשים הוא החלק הפנים פנימי, בו נמצא הארון, התורה, העדות 2. תורה - רבונו של עולם! ישראל, קודשא בריך הוא ואורייתא - חד הוא 3. "ויהי בנסע הארון ויאמר משה: קומה ד'... ובנחה יאמר: שובה ד'". 4. שם ד' חל על הארון 5. ד', נותן התורה, מתגלה בעובדה המציאותית של בית. הארון הוא נשמת הבית, מקור הכל. הארון הוא שמו של הקדוש ברוך הוא 7. דבר ד' מתגלה בעולם בארון ועל ידו.

4א. ספר הכוזרי - מאמר רביעי אות א - לא

ויש שהיו קוראים את הארון בשם ה' כבמאמר קומה ה' שאמרו בנסע הארון ובמאמר שובה ה' שאמרו בנוחו ובמאמר עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר שגם בו הכונה לארון ה'...

5. ספר נצח ישראל - פרק ה

ועוד בא לומר, כאשר בא למקום קדשי הקדשים, ששם ויעוד שכינה והחבור עם ישראל, כי מקום ויעוד שכינה היה על ידי הארון, ששם לוחות הברית שכרת עם ישראל. וכן שם ספר תורה (ב"ב יד ע"ב), שנקרא "ספר הברית" (שמות כד, ז), שהקב"ה יש לו חבור עם ישראל. הנה התורה והלוחות, שהם בארון, הם עצם החיבור שיש להקב"ה עם ישראל. ולפיכך על הארון היו הכרובים, "ופניהם איש אל אחיו" (שמות כה, כ), "כמעט איש ולוית" (מ"א ז, לו). כשעלו לרגל היו מגביהם להם הפרוכת, והיו מראים להם הכרובים (יומא נד.), כלומר שחבת הקב"ה אל ישראל כמו זכר אל הנקבה דרך משל. ותוך הארון הוא החבור והדיבוק, וזה על ידי התורה והלוחות. וזה שאמר שלמה (שה"ש ג, י) "רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה", שכל המקרא נאמר על המשכן. "תוכו רצוף אהבה" כרובים ולוחות, כך פירשו ז"ל (שהש"ר ג, ח). נמצא כאשר תבין כי החיבור עצמו היה הארון.

6. ספר הכוזרי - מאמר רביעי אות א - לא

ויש שהיו קוראים ליחס שבין בני ישראל ובין האלוה ולקשר אשר ביניהם ה' שעל דרך זו נאמר הלוא משנאיך ה' אשנא ואיבי ה' והכונה לאיבי עם ה' או ברית ה' או תורת ה' כי אין כל יחס שיכות בינו לבין אמה אחרת כי אין אורו שופע כי אם על אנשי עם הסגלה רק הם מקבלים עליו כשם שהוא מקבל עליהם ועל זה נקרא הוא אלהי ישראל והם נקראים עם ה' ועם אלהי אברהם (וכן קדוש ישראל) ...

7. ספר שמואל א פרק ז

(א) וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי קָרְיַת יַעֲרִים וַיַּעֲלוּ אֶת אָרוֹן יְדוֹד וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל בֵּית אֲבִינָדָב בְּנִגְבָּה וְאֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ קָדְשֵׁי לְשֹׁמֵר אֶת אָרוֹן יְדוֹד :
(ב) וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאָרוֹן בְּקִרְיַת יַעֲרִים וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֹשְׂרִים שָׁנָה וַיִּנְהוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְדוֹד :
(ג) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בְּכָל לְבַבְכֶם אַתֶּם שֹׁבִים אֶל יְדוֹד הַסִּירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנִּכְר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם וְהִכִּינוּ לְבַבְכֶם אֶל יְדוֹד וְעִבְדוּהוּ לְבָדוּ וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים :
(ד) וַיִּסְרּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַבַּעֲלִים וְאֶת הָעִשְׂתָּרֹת וְעִבְדוּ אֶת יְדוֹד לְבָדוּ :
(ה) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל הַמְצַפְתָּה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם אֶל יְדוֹד :
(ו) וַיִּקְבְּצוּ הַמְצַפְתָּה וַיִּשָּׂאבוּ מִים וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְדוֹד וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאנוּ לַיְדוֹד וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמְצַפָּה :

5. שמונה קבצים א שכב.

מלכות שמים הוא ארון הברית, אדון כל הארץ. אותה ההופעה שהאידיאל האלהי מופיע, באופן שהוא מספיק לשעבד את השאיפות של הבריות שלא תהיינה מתפרצות מחוץ לגבול המטרה הטובה של הטוב, של התם והיושר, אף על פי שאינו מספיק לעלה כל כך את הנשמות עד שתכונתן העצמית תהיה אך הטוב המוחלט הכללי, מדה זו היא מלכות שמים, והיא מציירת את האלהות בתור אדון, שהשיעבוד מביא לעשות רצונו, גם נגד הרצון של הפרט. אבל הארה זו, חיה היא מהופעתה של מדה יותר עליונה, הבאה מהשלמות המוחלטת של האלהות במילואה. זוהי הופעת הכלל של האורה האלהית במדתה העליונה, שעל ידה אין הצורה הנפשית מקבלת רק את הציור של הכבישה הנפשית נגד התוכן האלהי בהופעת הרצון, כי אם היא מתאמת את הכל רק בחפץ האלהי, המוכר על ידי תוכיותו של רעיון הכבישה, שהוא להמדה הזאת מתאים כמו נרתיק לספר המונח בו, ארון הברית.

6. אורות קכח

הרוח החזק יבא מארבע רוחות ויקים בסערותו בעל כרחם את הקבורים בקברי-החלחלה של האלהיות הדמיונית החולנית : "וידעתם כי אני ד' בפתחי את קברותיכם", "והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל". ... מתקופה לתקופה הולכת ומתבררת התערובת של אמונת היחוד הטהורה עם מחשכי ההגשמה, ובכל פעם שחלק ידוע מההגשמה נופל - נדמה כאילו האמונה נופלת, ואחר כך מתגלה שלא נפלה האמונה כי-אם נתבררה.

(4) תלמוד ירושלמי מסכת שבת דף לט/ב

א"ר ירמיה בן אלעזר עתידה בת קול להיות מפוצצת באהלי צדיקים ואומרת כל מי שפעל עם אל יבוא ויטול שכרו.

יד החזקה הליעבודת ככבים פ"א

(יב) הלוחש על המכה וקורא פסוק מן התורה וכן הקורא על התינוק שלא יבעת והמניח ספר תורה או תפילין על הקטן בשביל שיישן לא די להם שהם בכלל מנחשים וחוברים אלא שהן בכלל הכופרים בתורה שהן עושין דברי תורה רפואת גוף ואינן אלא רפואת נפשות שנאמר ויהיו חיים לנפשך. אבל הבריא שקרא פסוקין ומזמור מתהילים כדי שתגן עליו זכות קריאתן וינצל מצרות ומנזקים הרי זה מותר :

ב2. משפט כהן / הלכות מלכים / קמז

אות א' מערכת א"י. כתב, דמותר לצאת מא"י לחו"ל להשתטח על קברי הצדיקים, מצד שהיא מצוה רבה. ולע"ד צ"ע טובא. דנהי שמצינו בכלב שהשתטח על קברי אבות, וכיו"ב בכ"מ בגמ', אבל ודאי לענין מצוה היש פנים לומר דעל כל קברי הצדיקים שבעולם מצוה להשתטח, זה לא ניתן להאמר כלל, א"כ הלא רבו מאד קדושים וטהורים, ועיקר הקדושה של הצדיקים הראשונים, למי כל חמדת ישראל, הלא הוא באה"ק, ולמה לן לאהדורי דוקא על קברי חו"ל. והלא גם בת"ת ס"ל לר"י (ע"ז י"ג) בד"א כשאינו מוצא ללמוד, אבל כשמוצא, אסור, ולא איפסיקא כותי כ"א מטעם שלא מן הכל אדם זוכה. ופשוט הדבר שאין זה שייך לענין ההשתטחות אקברי צדיקים, דלא שייך כ"א ברבו שלמד ממנו ורואה בו סי' ברכה, או אולי מזה דוקא יזכה ולא מאחר אבל לזכות השתטחות על קברי צדיקים מני"ל לחלק בין צדיק לצדיק. ומכש"כ שצדיקים שבא"י הלא המה הגבורים אשר מעולם שאין דוגמתם, ואיך יתכן לומר שתהי' מצוה לצאת עבר זה לחו"ל?

1. רד"ק על ישעיה פרק מ פסוק כא

ונאריך מעט בזה הענין ונאמר כי העובדי הפסילים אינם חושבים שהאבן ההיא או העץ ההוא או הזהב או הכסף ברא את העולם ושהוא אדון העולם לא יעלה על הדעת שיש סכל בעולם שיאמין זה ...